Hos Englands Fanger paa Ceylon.

Pariserjournalisten Maurice Gandolphe, der som Meddeler til flere Blade, deriblandt „Dannebrog," har været i Kina, har paa Hjemvejen paa Ceylon aflagt et Besøg hos de engelske Krigsfanger fra Sydafrika. I et Brev til det københavnske Blad beretter han blandt andet:

Toget farer af Sted mellem tætte Bambus- og høje Kokustræer, hvis grønne Væld brydes af uhyre, røde Blomsterkroner og violette Klaser. Saa standser det pludselig foran en Bygning, der er forsynet med et Kæmpestildt, bemalet med strigende Farver; paa Skiltet staar med store Bogstaver: Nagama. Det er her, at England, efter hvad Konsulen i Kolombo har fortalt mig, gemmer sine Fanger fra Transvaal. Men hvorledes skal jeg bære mig ad med at finde et Fængsel i alt dette blomstrende Vildnis?

Efter Anvisning af en indfødt, der med forestaaende Mine ryster paa sin høje Haartop, marcherer jeg bristig ind under de mørke Skygger, trykrede med døvende Vellugt. Jeg møder ikke et Menneske og begynder halvt om halvt at fortvivle, da jeg faar Øje paa et Skildt, der er anbragt paa et Kokustræ, og hvorpaa der staar: „Lejrens Grænse. Adgang forbydes". Der er hverken Gærde, Grøft eller Skildvagt; kun ved hvert andet Hundrede Meter et Skilt. Under det fjerde Skilt sidder en Hindu, meget optaget af at aabne Kokosnødder. Langt om længe bestemmer han sig til at bringe en Kopi af den af Ceylons Guvernør undertegnede telegrafiske Anmodning om Tilladelse til at besøge Fangerne „ind" i dette mærkelige Fængsel. Han forsvinder i Tykningen, kommer noget efter tilbage og giver sig paa ny med samme Sindsro i Lag med sine Nødder, idet han ved Tegn tilkendegiver mig, at Adgang er fri.

Jeg fortsætter saa min Spaseretur og kommer ud i en Lysning, der ligger gennembagt af Solheden, og hvor nogle straalende Hytter mellem magre Palmestammer danner en Slags primitiv Landsby. Jeg kan stadig ikke finde Fængslet. Endelig træffer jeg paa en Soldat, der fører mig hen til nogle Barakker, bedækkede med et Tag af bølget Jernblik; det er Hovedkvarteret. En meget elskværdig Officer, der taler temmelig rent Fransk, giver mig Kommandantens Svar: han har faaet Ordre til at stille sig til min Raadighed og vise mig „alt hvad jeg ønsker at se".

Han begynder med at vise mig sine Tal og Lister. Der er for Øjeblikket i Ragama 220 Krigsfanger, alle fremmede frivillige, som for ganske nylig er blevne overførte til denne Lejr, medens 5000 Boerer er blevne i det indre af Øen, omtrent hundrede Kilometer fra Ragama. Tyskerne er i Overtal, der er nogle og firs. Saa er der to og tyve Franskmænd, nogle Hollændere, syv eller otte Skandinaver, deriblandt en Dansk, Løjtnant Andersen, og endelig en besynderlig Blanding af Nationer, man mindst kunde vente at finde: Armenier, Grækere, Tyrkere o. s. v.

— Jeg vilde gerne have Tilladelse til at hilse paa mine Landsmænd og paa Løjtnant Andersen, erklærede jeg.

— Gerne, svarede den elskværdige Officer smilende; men naar De først er hos dem, faar jeg vist ikke mere talt med Dem. Lad mig derfor hellere begynde med at vise Dem vort Fængselssystem, derefter kan vi besøge Officerernes Fængsel og saa slutte hos de almindelige Fanger.

Vi begiver os hen imod en Gruppe Hytter, der ser overmaade gæstfrie ud paa Afstand, men da jeg kommer nærmere, opdager jeg „Systemet". En stor Flade, der ikke helt bliver overskygget af de faatallige Kokustræer — Fladens Størrelse er 12 a 1500 Kvadratmeter — er omgiven: først af et Net af Staaltraad, der er tæt besat med skarpe Pigge; umiddelbart bag ved Nettet er anbragt endnu et Net, ligeledes besat af pigbesatte Jerntraade, men endnu tættere, derefter i nogen Afstand et Jerngitter. Baade Nettene og Jerngitteret er over to Meter høje. I dette Indelukke findes kun en eneste dobbelt Dør. En Skildvagt, der spaserer frem og tilbage, lukker op for os; næppe er vi komne indenfor, før han samvittighedsfuldt lukker af bag os ved Hjælp af et meget indviklet Hængelaasesystem. Da vi er komne inden for det andet Indelukke, viser Officeren mig med Stolthed Jernnettet indvendig er beklædt med et tæt Staalvæv, der ikke er uligt et Lawn-Tennisnet; ved den allermindste Berøring af dette Net sættes en elektrisk Strøm i Bevægelse, og en infernalsk Klokkeringen genlyder over hele Lejren. Det er „Systemet" i al sin praktiske Simpelhed.

— Vi har endnu aldrig haft en eneste Undvigelse, sluttede Officeren triumferende sin Fremvisning. Det vilde i Virkeligheden ogsaa være umuligt at slippe bort. Prøv selv. Jeg betakker mig dog, idet jeg paa Forhaand erklærede mig overbevist.

Vi gaar over til Officerernes Fængsel, der bestaar af et Slags Skur, som paa Siderne er vidt aabent i Haab om, at der muligvis en Gang kunde komme lidt Vind og bringe en forfriskende Luftning. Indvendig er Skuret ret hyggeligt og forsynet baade med et større Bibliotek og et Klaver. Næsten alle de fangne Officerer er tyske. Ved Siden af dette Skur, der hædres med Navnet Samlingsværelset, findes „Spisesalen", uden for hvilken der er et stort Bassin med rindende Vand, og Køkkenerne, hvor kinesiske Kulier geskæftige svanser omkring.

Ikke langt fra Officersfængslet ligger Lasaretiet, hvor Løjtnant Andersen, der er blevet saaret af en Granatkump, opholder sig. Jeg forestiller mig for hom som „Dannebrog"s Korrespondent. Hans Ansigt lyser op, og da jeg, der har faaet senere Efterretning fra Danmark end han, fortæller, hvad jeg ved om danske Forhold, ser det næsten rørende at se hans Glæde.

— De kan tro, at det gør godt at høre lidt derhjemme fra, at tale med een, der kender noget til alt det hjemme. Det er drøjt at ligge her Dag ud og Dag ind i den samme ulidelige Kedsomhed. De kan tro, at den øjeblikkelige Begejstring, der fik saa mange af os dernede til at gaa frivilligt med Boerne, faar Tid til at blive kølnet. Af og til naar Aviser ind til os derude fra, og jeg ser, at Kampen varer ved. Men det gør os ondt, naar vi, særlig i de franske Blade, læser de mange Artikler, der strømmer over af Begejstring for Boernes Sag, og saa ser, at der aldrig, aldrig falder en eneste Smule af Sympatien af til os fangne her ovre paa Ceylon. Europa har glemt os, og det er saa tungt at være glemt.

Jeg spørger ham, om han lider meget.

— Ja, mit Saar piner mig stadig en Del, men det er dog værre med de rheumatiske Smerter, som jeg stadig lider af. Men allerværst er Hjemveen.

— Bliver De godt plejet?

— Ja, jeg har ingen som helst Grund itl at klage. Her paa Lasaretiet er Kosten udmærket, og vi faar endogsaa Vin, hvis vi ønsker det.

De almindelige Fængsler er for øvrigt indrettede paa samme Maade som Officerernes, kun er Officererne, som De saa, priviligerede med et Klaver. Men ligesom de kan ogsaa de andre Fanger lade alleles som om de var hjemme. Der er hverken Skildvagter eller Soldater, der generer dem. De er fuldstændig frie — bag ved Systemet.

Hvad jeg især lægger Mærke til, er det indbyrdes gode Forhold mellem Fangerne, der, skønt de tilhører de mest forskellige Stænder, omgaas som Medlemmer af een og samme Familie.

Det engelske Hof i 1864.

I „Vort Land"s Artikel om Dronning Alexandra findes følgende Skildring af Forholdet imellem Dronning Victoria og Prinsen af Wales i Aaret 1864.

Det var Dronning Victoria selv, der i Forening med sin Datter havde udset den danske Princesse Alexandra til Prinsen af Wales's Brud. Dronningen kendte Prins Christian og hans Forhold godt lige fra den Tid, da han selv havde været mellem de Fyrster, paa hvem man havde henledt hendes Opmærksomhed som et passende Parti.

Fra Begyndelsen var Victoria da ogsaa beredt paa at modtage sin Svigerdatter med den største Hjertelighed.

Hun vidste, med hvor stor Kærlighed den danske Prinsesse hang ved sit bestedne Hjem i det gule Palæ i København, og hun besluttede at vise hende en fin Opmærksomhed.

Under Haanden udbad hun sig derfor fra Danmark en nøjagtig Tegning af Prinsessens Værelser, som hun vilde rekonstruere paa Windsor, og hvorhen hun vilde føre sin Svigerdatter umiddelbart efter, at hun ved den fuldbyrdede Vielse var bleven engelsk Prinsesse.

Uheldigvis misforstod man i Kobenhavn Dronningens Hensigt. Alt for tjenstivrige Hoffolk, der vidste, at Prinsessen kun havde haft et lille Værelse, som hun delte sammen med Søsteren Dagmar, mente ikke, at man turde røbe denne Tarvelighed, der sikkert vilde have gjort det bedste Indtryk paa den jævne, sparsommelige Dronning.

De sendte derfor til England et Par Interiører, som kunde gøre et mere standsmæssigt Indtryk, og som ikke havde fjerneste Ligheb med det kære, lille Rum med de to Senge, Kommoden og et Par Fotografier paa Væggen.

Dronningen gik derved Glip af at se sin Svigerdatters Glæde ved den „Overraskelse", hun havde beredt hende, og Prinsessen af Wales kom uden at ane det til at vise Mangel paa Anerkendelse af sin Svigermoders gode Vilje og smukke Tanke.

Denne lille Misforstaaelse blev hurtig fulgt af større, mere alvorlige Modsætninger.

Stormagternes Overfald paa Danmark var umiddelbart forestaaende. Den lille Tronarvings Fødsel havde styrket den venlige Stemning mod Alexandra i Befolkningen, der ønskede, at man skulde hjælpe Prinsessen af Wales's Fader.

I et Nummer af Memorial diplomatique fra Januar 1864 finder vi følgende karakteriske Notis:

„Dronning Viktorias Sindstilstand bliver med hver Dag betænkeligere, og af den Grund er der mere end nogen Sinde Tale om Oprettelse af et Regentskab med Prinsen af Wales i Spidsen.

Som Eksempel paa, hvor lidt Hendes Majestæt endnu har gjort sig fortrolig med Prins Alberts Død, kan anføres: I et nylig afholdt Ministerraad drejede Spørgsmaalet sig om, hvorvidt England var forpligtet til at yde Danmark aktiv Bestand, og Lord Palmerstone førte især Ordet i saa Henseende. Da erklærede Dronningen, at hun ikke kunde tage sin Beslutning, før hun havde raadført sig med Prins Albert.

Hendes Majestæt trak sig virkelig straks efter disse Ytringer tilbage og kom efter nogle Timers Forløb atter igen for at underrette Ministeren om, at Prinsgemalen paa ingen Betingelse kunde gaa ind paa en Krig med Tyskland."

Medens Dronningen saaledes førte et fuldstændigt aandeligt Samliv med den udpræget tyskfindede Prinsgemals Aand, levede Prinsessen i Tankerne paa Afstand sammen med sin Fader, der efter Danevirkestillingens Overgivelse den 6. Februar 1864 udstedte det smertefulde Anklageraab, hvori det hed: : : : : :: :

„Soldater! Jeg staar ene i Verden med mit Folk. Hidtil har ingen Magt erklæret i Gerning at staa os bi. Den almægtige Gud give, at Hævnens Time snart maa slaa for al den Vold og Uret, der tilføjes mig og mit Folk!"

De tyske Blade fulgte med spændt Opmærksomhed den Kløft, der var ved at udbygge sig mellem Dronninge-Hoffet og Prinsesse-Hoffet, og følgende Korrespondance til „Kølnische Zeitung" for 11. Februar er i hvert Fald karakteristisk trods Brevskriverens Forhold eller maaske netop paa Grund af det:

„Den Omstændighed, at Prinsessen af Wales for at styrke sit Helbred har lejet sig ind i et Hotel i St. Leonards for et Tidsrum af fjorten Dage i Steden for at gaa til Osborne, hvor hun og hendes lille Barn dog kunde have det bedre, har givet Rygterne om politisk Spaltning fornyet Næring. Sagen er kommen saa vidt, at der fra visse antipalmerstonske Kredse udbredes den Fabel, at Premierministeren i Forbindelse med Prinsen og Prinsessen af Wales arbejder paa at faa Dronningen erklæret for udygtig til at regere gennem Erklæring fra et nedsat Lægekoncilium."

Det tilføjes at Dronningen har trukket sig helt tilbage, at hun ikke engang vil se sine voksne Børn ved sit Bord, og at hun forhandler skriftlig med Ministrene.

I England var Ordene ikke mindre tydelige. Lord Grosvenor sagde i Underhuset som Svar paa Trontalen:

„Det er nu tredie Gang, at Hendes Majestæt har bragt sine Familieanliggender for Parlamentet. Første Gang skete det for at melde den store, hæderværdige Prinses Død, et Slag, som Hendes Majestæt endnu ikke har forvundet og næppe nogen Sinde vil forvinde."

Samtidig meddelte Morning Post, at Prinsen af Wales ved en privat Fest mellem Gardens Officerer havde udbragt en Skaal for, „at det maatte gaa Prøjserne som Ægypterne, da de gik over det røde Hav, og at Bølgerne maatte slukke sig over deres Hoveder midt under deres Sejrsraab."

Selv om denne Meddelelse blev officielt dementeret, var der Smaatræk nok, der kunde sætte ondt Blod nok i det tyskvenlige Parti.

Et begejstret irsk „Alexandra-Korps" paa 100 Mand meldte sig frivilligt, 300 Englændere erklærede, at de vilde være dragne Danmark til Hjælp, hvis de ikke var blevne holdte tilbage „fra et højt Sted" (from a high quarter), og i Skotland blev der holdt stormende Møder særlig i Glasgow.

Endvidere traadte en Damekomite sammen til et „Fond for de danske Soldater", og da Prinsen og Prinsessen af Wales straks tegnede sig for et større Beløb, bestyrkede det Victorias Mistanke om, at den danske Prinsesse drev danskvenlig Agitation. Dette berørte hende saa meget mere pinligt, som Prinsessens Popularitet stadig steg, saa at der ofte ligefrem demonstreredes for hende.

Medens Londonlongressen stod paa besøgte hun saaledes sammen med sin Gemal-Cambrigde Universitetet. De begejstrede Studenter gav Prinsen 3 Hurraer, derefter Prøssen 3 Hol (groans) og endelig Kong Christian 3 Hurraer.

Prinsen af Wales var rørt over den Deltagelse, der vistes hendes Fædrelands Ulykke. At blande sig i Storpolitik var vistnok fjernt fra hendes Tanke. Men Forholdet mellem de to høje Damer skulde dog ikke blive godt, før de mødtes som Kvinder ved et fælles Sygeleje: den ene som Moder, den anden som Hustru.

Dr. Fenner's NYRE- og RYGSMERTE KUR

Foralle Nyre-, Blære- og urinære Besvær ligheder. Lambed i Ryggen. Hjertesyg d m, Hud-sygdom, Rheumatisme, Sengevædning e. s.

Uefinbar for Svækkelse hos Kvinder. Handlende 50c. Pr. Post 60c. Fredonia, N.Y.

LIFE SIZE DOLL FREE "Baby's clothes will now fit Dollie."

Girls can get this beautiful Life Size Doll absolutely Free for selling only four boxes of our Great Cold & Headache Tablets at 25 cents a box. Write today and we will send the tablets by mail postpaid; when sold send us the money ($1.00) and we will send you this Life Size Doll which is 2¼ feet high and can wear baby's clothes. Dollie has an Indestructible Head, Golden Hair, Rosy Cheeks, Brown Eyes, Kid Colored Body, a Gold Plated Beauty Pin, Red Stockings, Black Shoes, & will stand alone. This doll is an exact reproduction of the finest hand painted French Doll, and will live in a child's memory long after childhood days have passed. Address,

NATIONAL MEDICINE CO., Doll Dept. 647 New Haven, Conn.

FRU OLSEN'S TRADE MARK

VÆRDIFULDE SALVE.

Brugsanvisning. Smør lidt paa en indelap og læg paa saaret.

Sælges hos FRU OLSEN, 97 W. 20. st. Bayonne, N. J

PRIS 25c.

Fru Olsens Salve er udmerket for brandsaar. bylder, gamle saar, eczema, skjægsop, saare brystvorter og alle andre hudsygdomme.

Til enhver, som indsender 25 cents i Frimærker, vil vi sende Salven frit.

Tanker

fare viden om, naar Hjernen er træt. Overarbejde, nervøs Ophidselse, Sptukelen og aandelig Anstrengelse opbruger Hjernens Kræfter og formindsker dens Tankekraft. Fød Hjernen, styrk Nerverne og byg op ny Styrke, Livskraftighed og aandelig Kraft. Det største af alle Fødemidler for Hjernen og Styrkemidler for Nerverne er Dr. Miles' Nervine.

„Adskillige Aars syg Hovedpine og Mavebesværligheder fremkaldte nervøs Sløvhedstilstand, og i lang Tid kunde jeg ikke samle mine Tanker. Efterat jeg havde taget nogle faa Flasker af Dr. Miles' Nervine, var jeg fuldstændig helbredet."

Mrs. W. A. Thomson, Columbus, Wis.

Dr. Miles' Nervine

føder og nærer Hjernen og Nerverne, befrjer Irritation og bringer sød, forfriskende Søvn.

Sælges af Apothekere under Garanti.

Dr. Miles' Medical Co., Elkhart, Ind.

Quilt-Mønstre

Sofa- og Maalerude-Mønstre. Enhver, som quilter, skulde have vor Bog med 400 gratis indeholdende de smukkeste, anderledes, mest attraktive og sjældne Mønstre, fra gamle og rabin til Stjerne og ruggle Mønstre; nogle indeholdende 140 cross stitches, 6 cents portofri for 10 Cts.

LADIES' ART CO., St. Louis, Mo.

Vi sælger 40 Pund krystaliseret Sukker for $1

samt andre Kolonialvarer til nedsatte Priser. Vor særlige Formula er igennem i nye Kunder. Send os Frimærker for vort Katalog der detailler vore lave Priser for hver Ting. Vi giver 16c Rabat paa den første Bestilling, naar Katalogen ikke vil koste Dem noget. Mange Penge at tjene for ægter. Warren Merchantile Co D. O. Importers & Jobbers, Chicago, Ill.

DON'T BE FOOLED!

Take the genuine, original ROCKY MOUNTAIN TEA

Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark cut on each package. Price, 35 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute. Ask your druggist.

INCORPORATED 1889

Redet fra Gravens dybe Mørke

Var stiv i alle Leder. Kunde hverken gaa eller staa. Formaaede ei spise eller sove for Smerter. Helbredet paa faa Dage af den forunderlige Medicin — Swanson's "5 DROPS".

Hr. Hans P. Hansen, 582 28th Ave., Milwaukee, Wis., skriver os i Brev af 17de Marts 1901:

Jeg anser det at være min Pligt at skrive til Eder og omtale hvilken Virkning Eders Medicin har havt paa min Søn, og først vor Herre vil jeg takke Eders forunderlige Medicin for hans Redning. Vi har brugt bare en og en halv Flaske efter Brugsanvisningen og nu er han fuldstændig helbredet og arbeider hver Dag i en stor Butik.

Ja, kjære Venner, et større Mirakel har jeg aldrig seet! Min Søn laa fuldkommen stiv i Nakken, Ryggen, Armene, Knær og Ankler, og var saa ifammentrukken, at han kunde hverken gaa eller staa, kunde ikke spise eller sove, som Følge af Smerter. Jo flere Gange Lægerne kom, desto værre blev han. Saa snart vi brugte Eders Medicin i to Dage kunde han staa op fra Sengen og var smertefri. Jeg sendte Bud til min Familie, at de skulde komme dit og se, og stor var deres Overraskelse da de saa, hvad Virkning Medicinen havde havt.

Det er det bedste Lægemiddel jeg har havt i mit Hus. Jeg tjente det for de øvrige Børnene ogsaa. Derfor, kjære Venner, om I nogensinde faar Gigt i hvilkensomhelst Form, syg et nogen Læge; brug den forunderlige Medicin "5 DROPS". Skulde jeg have forfat med Lægerne, havde min Søn nu hvilet i Graven. Dette er den rene Sandhed. Jeg omtaler kun hvad som har vendt os.

Rheumatisme! Kongen for all Sygdomme, hvi ken hjemsøger saavel Millionæren som Tiggeren, uden ringeste Adskillelse til Alder, Nationalitet eller Land. Navnet er et Signal til at stoppe. Under dets mægtige Indflydelse bliver stærke energiske Personer svage som Børn paa et Par Timer, og hjerteøre, vakre, veiformede Mennesker bliver vanskabte, sammenkrympede Kroblinger. **Gigt, Lendeværk, Hoftepine, Neuralgia** etc., er blot forskjellig Form af **Rheumatisme**. Egentlig Aarsag til denne forskrækkelige Sygdom er **Urin Syre i Blodet**. For fuldstændig at lægge **Rheumatisme**, maa Aarsagen borttages. Den underbare Medicin "5 DROPS" borttager ved alle Tilfælder Urinsyren fra Blodet og læger saaledes **Rheumatisme** og alle lignende Sygdomme og læger hurtig og sikkert hver Gang. Hvor mange Tusinder og atter Tusinder har ei "5 DROPS" at takke for sin igjenvundne Helbred, efter at de forgjæves søgte Lægehjælp.

Swanson's "5 DROPS" overtræffer alle andre Medicimer hidtil foreskrevet af Lægerne, og er ei en saakaldt Patent Medicin.

Om I lider af **Rheumatisme, Gigt, Hoftepine, Lendeværk, Neuralgia, La Grippe, Svulne værkende Leder, Malaria, Asthma, Dyspepsia, Mavekatarrh, Lever og Nyresygdom**, vil De altid finde hurtig og sikker Hjælp i "5 DROPS". "5 DROPS" renser Blodet, styrker hele Systemet og igjennem dens underbare livgivende Egenskaber borttager denne Medicin ovenstaaende Sygdomme paa nogle faa Dage. En Flaske **Swanson's** "5 DROPS" burde findes i ethvert Hjem, thi den **forebygger** og **forhindrer** Sygdomme af alle Slags og saaledes kan I spare mange store Doktorregninger. **Prisen paa en stor Flaske "5 DROPS", 300 Doser, er kun $1.00 og sendes fragtfrit pr. Exp ess til Eder ved Modtagelsen af Prisen, om De ei kan erholde den paa Eders Plads.**

For at imødekomme alle som lider og som ikke kjender til Medicinen "5 DROPS" underbare og lægende Egenskaber, har vi besluttet at bortskjænke **100,000 Prøve-Flasker af Swanson's "5 DROPS".** For at forebygge at Personer af ren Nysgjerrighed tilskriver os efter Prøve Flasker, fordrer vi, at De medsender 4c i Frimærker og at De nævner denne Avis naar De skriver, og vi skal pr. omgaaende Post frit tilsende Eder en Prøve Flaske tilligemed fuldstændig Brugsanvisning. **Forsøm ikke dette liberale Tilbud. Skriv idag.**

Agenter ønskes paa alle Pladser hvor saadanne ikke findes, og forsikres en god Fortjeneste hele Aaret rundt. Skriv efter Agentvilkaar og Prøver.

Swanson Rheumatic Cure Co., 160—164 E. Lake St., Chicago, Ill.

Stakkels Hejle.

(Fortsat fra Side 6.)

Hejle. Hva war e, a vild sej? — — — Haa do faat di Peng faa den Ko, do fold te Søren?

Jakob. Ja, no haar a da end'ele faat dem.

Hejle. Ja, for a ved, do fæt dem et aall sammel den Daw, do fold hen!

Jakob. Do ta tro, de staa aasse haat aa faa dem, for han saa viele Tiden, te de wa faamøj, han skulb gi for hend, aa dasslig æ no aasse godt nok; men hva kam de mæ ve, h[illegible]aa sit fæ næ bejer for, den Daw han kjowt hend.

Hejle. Hm, hm! — — Da vi no æ jenner ind, saa ka a wal gjan spør dæ om e: — Ka do no fæt dem i Spaarkassen aall'sammel?

Jakob. Ja, a tenker, a ka fæt en 400 Kr. ind jen aa di først Daw.

Hejle. De re en Faanswels. — A ka aasse nok fæt en 400 Kr. ind, nær a no kommer op ijen; men læ wos ti still mæ e, faa Folk ka et toll' e.

Jakob. Ja, de æ godt, ne kan spaar nøj sammel te si gammel Daw, faa saa blywer en gjan i Vejen; — men hva, nær en saa haa næ Peng, saa kan en jo ta fæ de let.

Hejle. Ja, de æ rigtig; de Snak, de ta a faasto; de er aasse, hva a sejer. — Blot vi haa næ Peng, saa ska vi nok klaar wos, om en aasse ska blyw i Vejen e paa si gammel Daw.

Jakob. Homanne haa do no i Spaarkassen?

Hejle. A haa wal saan omkring we en 5000. — Homanne haa do der?

Jakob. Ja, a haar et slet saa manne; men nær a no faa di 400 saat ind, saa haar a di halfemt.

Hejle. Ja, no haar a wot Mand i 18 Aar, aa do ved, dæ wa Gjald e paa Gord'en, da a to-imuer en. No haar a betalb de aa saa sammelt di 5000 aa saa en Par Hund'er, Mikkel Post haa laant æ mæ; nær a no beholde Gord'en i 20 Aar te, saa haar a rejnt ud, te a mindst ta vær Ejer aa 20,000 aa saa endda faa en ordelig Awtejt. Saa vil a slaa mæ te Ro, faa saa blywer a øwe 60.

Jakob. Ja, saavidt ved a et, om a ka dryw e.

Hejle. Jow, de ta do not, for a ved, do brug'er et di Peng te næ øwles; men a ve jo aasse not, te di Gord er et slet sæ møj war som min.

Jakob. Nej, men a æ jo aasse unger end do.

Hejle. Hvo gammel æ do no?

Jakob. Nær a fyld'er Aar ijen, saa blywer a 38. — Hwo gammel æ e, do er?

Hejle. Ja, saa er a jo et ud'en 4 Aar æld'er; saa vi ka løw længe endno. Mi Faar bløw 82.

Jakob. Ja, de war et andt godt. — Næ do no kommer op, kom saa en bette Tur hen te mæ en Awtenstaand.

Hejle. Ja, de sta a not. — —

Jakob. No, a sta not helles te aa hjem ijen.

Hejle. Bi no, te mi Kuen komme hjem; hun æ lig gaan en bette Tur om te waa Naabo, aa Trine æ vis i Marken. Do skulb aa hai en Bej Brø.

Jakob. Nej, de skal do et brød dæ om. — No maa a et løw længer, faa vi skulb ha næ mie bestilt in'en Awten. Mi Kaal æ jo bette i Aar, aa saa blywer e te libt, nær a er hen. — Do haa vis aasse bejst aa aa hwil dæ nøj, for a tøkkes, do blywe sæ bleg.

Hejle. Ja, dæ kam nøj aa saat sæ saa haat faa mi Brøst; men de gaa not øwer ijen. — No ska do ha saa manne Tak, saabe do kam øwer aa si te mæ. Kom snaar ijen; saa de æ sæ stuer en Opmuntring faa mæ, næ do kommer.

Jakob. Ja, a ska not si hen te dæ; men do komme not snaar op ijen.

(Jakob siger nu Farvel og gaar.)

Da Jakob var gaaet, og Hejle blev alene, benyttede han Lejligheden til at tælle sine Penge. Medens han er beskæftiget hermed, rammes han af et Hjerteslag, og da Lise nogen Tid efter kom hjem, fandt hun ham død med Pengene mellem Hænderne.

Stakkels Hejle!